

1875-11-18

SENDER

Henrik Gerner

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Viborg

Archive:
Mappe 9 nr. 40

TRANSCRIPTION

Mappe 9 nr. 40

Viborg 18/11 75

Atten Gulerødder atten, længe leve den bit Skovgaard, hvis Pruus blev tændt den selvsamme Dag som Lyset blev tændt for ham, ja unge Mand de blev født, til den jammerlige Verden, hvor der ikke er andet end Ærgrelser lige fra først til sidst, lyt til en erfaren Vens Raad og vogt Dem for Verdens Fristelser, især hvis den en varm Sommerdage skulle møde Dem i Skikkelse af $\frac{1}{2}$ [?Baier], drik den ikke idet mindste ikke alene, nei de maa altid lade den eskortere af 1 a 2 [?] som saadan [?] jeg nok anbefale den, men der maa ikke drikkes over 20 om Dagen, drikker de over det opgivne Antal vil jeg ikke svare for at de jo endte Deres Dage i [?Dimme Lim]. En forfærdelig kjedelig indledning, hvis den skulle kjede Dem altfor meget spring den over eller læs den naar de ligger i Sengen og ikke kan fal- •2• de i Søvn. Men hvad tænker jeg paa, modtag min hjerteligste Lykønskning i Anledning af deres Fødselsdag, gid Lykken maa regne ned paa Dem i Strømme, Ak, hør min Bøn i Guder, lad den strømme ned over ham i saa fuldt Maal, at han ikke staar tilbage for den gamle afdankede Habit, han efterlod sig i Viborg Domkirkes Tegnekantor, det var en lækker Dragt, Skønhedens Gudinde havde overdrysset den med de deiligste Farver, man kunne sku ikke sige andet end den gjorde et meget oplivende Indtryk, men hvor længe varede det at jeg kunne glæde min Øine ved Beskuelsen af hin skjøne Klædning, nei der var nok andres der syntes ligesaa godt om den som jeg. Jørgensen kommer en Dag nok saa høitideligt ind paa Kontoret og spørger om han maatte faa den omendskjønt det gjorde mig umaadeligt ondt at skulle af med den overlod jeg ham [?den], paa den utrykkelige Betingelse at han ikke maatte koge Suppe paa den, der kunne jo •3•være giftige Farver [?ert] som ikke ere gode for den menneskelige Konstitution, det lovede han og hele Vrøvlet; nu gaar der kleine Frederik og slider Stumperne, den har ikke mere de smukke Farver, der er kommen andre i stedet, som have en umanerlig styg Lugt ved sig. Huen er det eneste jeg ikke er kommen af med, det var saamen en ren Barmhjertighedsgjærning at ofre den til en af de stakkels Apostle i Kuplen, ak ja [?de] skulle blot se hvilken Forandring der er foregaaet med dem i Efteraaret, da de var her saa de alle saa livsglade og velnærede ud, men nu, ja det er et sørgeligt Syn at se sine Medmennesker lide det er formodentlig [?] eller Koldbrand jo det er nok det sidste, [?Tærne] begynder [?alleres] saa smaat at falde af, men det er nu heller ikke saa underligt da de jo staa i et helt Morads, hvem Pokker kunne holde det ud. Tegningerne •4• til Hvælvingerne er sporløst forsvundet, gjør mig

den Tjeneste at gennemse deres Papirer om De ikke af en Feiltagelse skulle have faaet dem med til Kjøbenhavn. Nu faar De nøies for denne Gang, hils Laubs fra mig. Levvel vi ses forhaabentlig til Jul.

Deres

Henrik Gerner

Undskyld Skriften

Jeg have meget travlt

Ho Ho Ho Ho Ho Ho

Viborg ¹⁸/₁₁ 85

Alten Gulerødder atten, lange leve,
den bit Skovgaard, hvis Brud blev
tanet den velvorne Dag samværet
blev tanet for ham, ja unge Mand,
de blev født, til den jammerlige
Verden, hvor der ikke er andet end
Angst og Lige fra først til sidst, Lyt
til en erfaren Vens Raad og vægt
Dem for Verdens Fristelser, især hvis
den ene varem Sammen dage skulle
møde Dem i Skikkelser af $\frac{1}{2}$ Baser,
dride dem ikke idet mindste ikke
allene, men de maa altid lade den
erhøvede af 1 og 2 Gammelnavn
som saadan tør jeg nok anbefale
den, men der maa ikke dristkes
over 20 om Dagen, dristkes de over
det opgivne Antal vil jeg ikke være
for at de jo endte Deris Dage i
Dumme Gjern. En forfærdelig,
kjædelig smøddning, hvis den skulde
le kjede Dem alfor meget spring
den over eller lad den naare de
ligger i Sengen og ikke kan fald.

de i Søvn. Men hvad tænkte jeg
paa, modtog min hjerteligste
Lykhønskning i Anledning af deres
Fødselsdag, god Lykken maa reg-
ne med paa Dem i Strømmen,
Ak, hør mine Bøn i Guder, lad
den Strømme, med andre ham i
saa fuldt Maal, at han ikke staa
tilbage for den gamle afstøbte
Habit, han efterlod sig i Viborg som
hinder Tegnekunst, det var en lækker
Inagt, Skjønhedens Gudsinder havde
overdyret den med de deiligste
Farver, man kunne sige ikke rigt
an det end den gjorde et meget
oplevelende Indtryk, men hvor lange
varde det at jeg kunne glæde min
Søn ved Beretningen af sin Skjønne
Klædning, nei der var nok andre
der syntes ligesaa godt om den som
jeg. Jørgensen kommer en Dag nok
saa hjerteligt ind paa Landet
og spørger om han maatte se den
amendstyret det gjorde mig umaa-
ligt ondt at skulle af med den andre
lad jeg ham den, paa den udtrykke
lige Betingelse at han ikke maatte
høje Drikke paa den, der kunne jo

vere giftige. Færdig, det som ikke
er gode for den menneskelige
Konstitution, det lunde hun og
helle. Vovet; nu gæve der skæne,
Frederik og sliden Skumperne, den
har ikke mere de smukke Fæ-
rer, der er kommen anover,
vædet; som have en unæm-
lig styg Lugt ved sig. Men er
det eneste jeg ikke er kommen
af med, det var raumen en
nen Bæm hørtig bedsgjæring
at afne den ful en af de stakkels
Lipportle i Kjøben, at ja de
skulle blot se hvilken Forandring
der er foregaaet med dem i Efter-
aaret; da de var her saa de alle
saa Livsglade og velværede ud, men
nu, ja det er et røngelt Syn
at se sine Medmennesker lide
det er foruroligende Sindsot eller
Holdbrand, ja det er nok det
sædte, Fæerne begynder allerede
saa smaat at falde af, men
det er da heller ikke saa under-
ligt da de jo staa i et helt
Mordets, hvem Tøkker kunne
holde det ud. Tegnningerne

til Hvalvingerne, se spædort lever
de, gør mig den tjeneste, at gemme
se deres Papirer om de ikke af en
Festdagene skulle have faaet dem
med til Høbenhavn. Nu faar
de niver for denne Gang, hils Lasse
fra mig, der vel vi ses forhaabentlig
til Jul.

Deres
Henrichsen

Undskyld Skæftan
jeg har meget travlt.

Ho ha ho ho ho ho

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 9 Nr. 4a